

SUPA DE CINCI MORCOVI JUMATE

Tocmai adie o boare călduță și Ariciul a și scos nasul afară din vizuină. Trecuse iarna pare-se iar vânticelul cald anunța o primăvară minunată de frumoasă în Padurea pe Jumătate.

Ariciul Petrică, ce toată iarna a sforăit în voie în a lui vizuină, se întindea și râdea de fericire că nu mai trebuia să doarmă. Numai că, după o așa lungă leneveală, îl apucase o foame ... și jumătate. Bucătar recunoscut de toată suflarea pădurii, Ariciul Petrică s-a gândit să pregătească celebra lui Supă din Cinci Morcovi Jumate. Se hotărî să se apuce de treabă așa că a scos din pivniță ceaul lui imens, a luat lingura mareață din cuiul de după ușă și porni înspre cămară să aducă cei cinci morcovi jumate. Numai că, surpriza surprizelor, nu mai găsi nici măcar o frunză de morcov, darămite un morcov întreg.

Foamea-i însă mare așa că s-a gândit să tragă o fugă până la vecina lui, Vulpea Veronica - o cucoană împopoțănăță și îngâmfată ca toate cucoanele, dar descurcăreață de altfel pentru că a ei cămară era întotdeauna plină de bunătăți. Petrică dădu fuga- fuguța la Cucoana Veronica:

- Cucoană Vulpe, zise el, ai să-mi împrumuți până la vară vreo cinci morcovi jumate, să fac o supă, că n-am mâncat toată iarna iar acum mă apucă o foame...

Vulpea Veronica începea deja să saliveze când a auzit cererea Ariciului, căci Supa de Cinci Morcovi Jumate ajunsese o legendă în pădure.

- Îți dau Ariciule, cum să nu îți dau, dar pentru asta va trebui să gătești pentru mine toată vara, zise ea gândindu-se cu bucurie că nu va trebui să facă nimic toată vara de mâncare, Ariciul pregătindu-i ce-i va pofti inimioara.

- Dar Cucoană Vulpe, se văită Ariciul, nu pot să stau toată vara în Pădurea pe Jumătate, știi doar că am fost invitat de fratele meu care locuiește în Pădurea pe Un Sfert aflată hăt-departe.

- Ei Ariciule, întinse coarda Cucoana Veronica, eu zic să te duci la plimbare nițel și să te gândești bine la oferta mea, căci altfel nici nu îmi trece prin cap să îți dau cei cinci morcovi și jumate.

Plecă abătut Petrică gândindu-se ce să facă. Tare mult își dorea să ajungă la al să frate din Padurea pe Un Sfert pe care nu îl mai văzuse de o grămadă de ani dar, în același timp, îl rodea o foame de mamă-doamne.

Îl văzu însă, din copacul ei de la numărul 3 și-un sfert, Veverița Suzana.

- Ce s-a întâmplat Petrică de ce ești așa de supărat?

Petrică îi povesti toată tărașenia cu Cucoana Veronica și îi ceru sfatul Veveriței Suzana.

- Ști ceva Petrică? zise veverița, îți dau eu 2 morcovi că numai atâția am, dar uite că mai vorbesc și cu Albinuța Cleopatra și cu buna mea prietenă Șoricica Bella și poate strângem de cinci morcovi jumate. Iar tot ce îți cerem e să ne dai și nouă o farfurie de Supă din Cinci Morcovi Jumate.

Bucuros nevoie mare, Petrică fu de acord. Suzana dădu rapid alarma la prietenele ei, iar peste fix o oră jumătate erau toate trei, Veverița Suzana, Albinuța Cleopatra și Șoricica Bella în curte la Petrică cu cei cinci morcovi jumate. Ce supă a ieșit, de să te lingi pe bot. Chef mare și veselie în curte la Arici, numai Coana Vulpe stătea pe după gard și înghițea în sec gândindu-se că, dacă nu se lăcomea și nu cerea prea mult de la Arici, acum poate se bucura și ea de o farfurie din Supa de Cinci Morcovi Jumate.

